

» γραπτοῦ λόγου καταληπτότεροι ἢ διὰ τῆς
 » ἀριστοφανείου διατυπώσεως βρεκεκέξ κοάξ
 » κοάξ. Ἡ δὲ συμφωνία αὐτῆ μοι ἐνεποίησεν ἠδο-
 » νήν τινα ἣν μόνον ἐνθουσιώδης ἑλληνιστῆς θά
 » δυνήθη νὰ ἐκτιμήσῃ. Τὸ δὲ ἔσμα τῶν λι-
 » μυαίων τούτων τέκτων μοι παρέσχεν ἀκολου-
 » θως εὐχαριστοτάτην ἀνακούρισιν κατὰ πολλὰς
 » ἀνιάρας πορείας ἀνὰ τὰ ἐλώδη πεδία τῆς πα-
 » ραλίας τῆς Ἡλίδος.»

Τέλος δ' ἐν τῇ συγγραφῇ τοῦ Clark περὶ Πε-
 λοποννήσου εὔρον τὴν ἐξῆς περιγραφὴν περὶ τῆς
 ἐπιστροφῆς ἀπὸ τῆς Λέρνης εἰς τὸ ἀργολικὸν
 πεδίον. « Πλήθος βτραχίων προσέβλεπεν ἡμᾶς
 » μετὰ προπετοῦς μέλους ἐν ἥχοις ὀξυτέροις καὶ
 » τραχυτέροις τῶν τῶν ἀγγλικῶν βτραχίων. Ἄρ-
 » χονται δὲ οὗτοι ἀπὸ ἀνάρθρου προπαρασκευα-
 » στικῶν ἤχου ὁμοίου πρὸς τὸ ἤχημα παλαιοῦ ὄλ-
 » λανδικοῦ ὄρολογίου ὑποστένοντος ἐν τῷ ἀγῶνι
 » νὰ σημάνη τὴν ὥραν καὶ τελειόουσι ἐν δια-
 » δοχῇ παταγωδῶν κωσμάτων. Ἡ γλῶσσα τῶν
 » βτραχίων τούτων δὲν δύναται ν' ἀποδοθῇ εἰς
 » φωνὰς ἐνάρθρους ἀκριβέστερον ἢ διὰ τῶν βρε-
 » κεκέξ κοάξ κοάξ τοῦ Ἀριστοφάνους.»

Τὸ ἐπιτημονικὸν ὄνομα τοῦ κοινοῦ ἀγγλικοῦ
 βτραχίου εἶνε τὸ rana temporaria. Ἄλλ' ὁ ἑλ-
 ληνικὸς βάτραχος καλεῖται rana esculenta, καὶ
 εἶνε ὁ ἐδώδιμος βάτραχος τῆς νοτίης Εὐρώπης.
 Εὕρισκω δὲ ἄλλως καὶ ἐν τῇ Expédition Scien-
 tifique de Morée ὅτι ἡ φωνὴ τοῦ ἑλληνικοῦ βρα-
 τράχου διαφέρει οὐσιωδῶς καὶ ἀπὸ τῆς τῶν γαλ-
 λικῶν. « Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Μωρέως παρατήρησεν
 » ὅτι ἡ κρυγὴ τοῦ ἑλληνικοῦ βτραχίου δὲν
 » ἦτο παντελῶς ὁμοία πρὸς τὴν τῶν βτραχίων
 » τῶν περιχώρων μας. Οἱ Ἕλληνες δὲν τρώ-
 » γουσί ποτε τὸ κρέας τοῦ ζῴου τούτου, ἀπ'
 » ἐναντίας δὲ δεικνύουσι πρὸς αὐτὸ τὴν αὐτὴν
 » ἀντιπάθειαν ἣν καὶ πρὸς πᾶν ἄλλο εἶδος ἐρ-
 » πετῶν.»

*P.

ΝΕΟΣ ΣΩΣΤΙΚΟΣ ΥΠΕΝΔΥΤΗΣ

Εἰς τὴν διοργανουμένην κατ' αὐτὰς ἐν Παρι-
 σίαις ἐκθεσιν τῶν ναυαγισωτικῶν ἀντικειμένων
 ἐκτεθήσεται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ νέον τι μέσον
 διασώσεως πρακτικώτατον, ὀφειλόμενον εἰς τὸν
 κ. Μασσέ, ὑπήκοον Ὀλλανδόν, ὅστις ἔσχε τὴν ἰ-
 κανοποίησιν νὰ ἴδῃ τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ γενομέ-
 νου παρχρημα ἀποδεκτὴν παρὰ τοῦ πολεμι-
 κοῦ ναυτικοῦ τῆς πατρίδος του καὶ παρὰ πλεί-
 στων ἀτμοπλοικῶν ὀλλανδικῶν καὶ βελγικῶν
 ἐταιριῶν. Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὁμοιάζει πρὸς
 χονδρὸν ὑπενδύτην θηρευτικὸν ἄνευ χειρῶν,
 κατασκευάζεται δὲ ἐξ ὑφάσματος διαφόρων εἰ-

δῶν. Τὸ ὑφάσμα εἶνε διπλοῦν ὅπως εἰσάγεται
 εἰς τὸ μεταξύ κενὸν κόνις φελου, παρασκευα-
 σθεῖσα καταλλήλως δι' ἐπὶ τούτῳ μύλων. Με-
 τὰ τοῦτο τὸ ὑφάσμα ράπτεται κατὰ τρόπον ὥσ-
 τε ἡ κόνις τοῦ φελου νὰ τοποθετηθῇ ἐξ ἴσου
 σχηματίζουσα πλεῖστα τετράγωνα προέχοντα,
 ἐξ οὗ καὶ ὁ ὑπενδύτης ἀποκαλεῖται cabitonné,
 τούτεστι γναφαλῶτος. Παρεκτὸς τῆς κομψότη-
 τος τοῦ σχήματος αὐτοῦ καὶ τοῦ ὠραίου ὑφά-
 σματος, ὅπερ ἕκαστος δύναται νὰ ἐκλέξῃ πρὸς
 κατασκευὴν του, ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ φέρη-
 ται ἀνέτως ὑπὸ ἐπανωφόριον ἢ χονδρὸν τι ἱμά-
 τιον, χωρὶς ὁ φέρων αὐτὸ ἐπιβάτης νὰ φαίνεται
 γελοῖος, ὡς ὁ φέρων τὴν συνήθη γνωστὴν ζώ-
 νην ἐκ πλακῶν φελου. Πρὸς δὲ ἐν περιπτώσει
 συγκρούσεως, ὁ ὑπενδύτης ἐξουδετερώνει τὴν
 σφοδρότητα τοῦ κτυπήματος, χάρις εἰς τὴν εὐ-
 καμψίαν καὶ τὴν ἐλαστικότητά του, ἐνῶ ἡ
 ζώνη προξενεῖ μώλωπας. Ὁ ὑπενδύτης κομβώ-
 νεται ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, φέρει δὲ καὶ
 ζωνὴν ὅπως ἐφαρμόζεται κάλλιον εἰς τὴν ὀσφύ.
 Ὁ ἐπιβάτης δύναται νὰ τὸν τοποθετῇ παρὰ
 πόδας τῆς κλίνης του, εἰς τρόπον ὥστε νὰ τὸν
 ἔχη πρόχειρον ἐν πάσῃ στιγμῇ. Ἄλλ' ὅτε εἶνε
 ἀνάγκη νὰ τὸν φορέσῃ διὰ μιᾶς, πρέπει ν' ἀρ-
 χίσῃ νὰ τὸν κομβῶνῃ ἐκ τῶν κάτω, ὥστε νὰ
 μὴ δύναται ν' ἀνυψθῇ ἄνωθεν τῶν ὤμων,
 τοῦθ' ὅπερ θὰ συνέβαινε ἂν ἦτέ τις ὑποχρεωμέ-
 νος νὰ ριφθῇ εἰς τὸ ὕδωρ μὴ προφθάνων εἰμὴ νὰ
 περᾶσῃ τοὺς βραχίονας. Ἐν περιπτώσει, καθ'
 ἣν ὁ ναυαγὸς ἀναγκασθῇ νὰ μείνῃ πολλὰς ὥ-
 ρας ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ὁ ὑπενδύτης εἶνε δι' αὐ-
 τὸν πολύτιμος ὡς προφυλάτων ἐκ τοῦ ψύχους
 κάλλιον πάσης ζώνης. Γνωστὸν ὅτι εἰς τινα
 ναυάγια ἀνευρέθησαν πλεῖστοι ἐπιβάται νεκροὶ
 ἐκ τοῦ ψύχους, κρατούμενοι ἐκ τῶν στρογγύλων
 ἢ ἄλλων ἐπιπλεόντων σωσιβίων, τὰ ὁποῖα ἠδυν-
 νήθησαν μὲν ν' ἀρπάσωσιν, χωρὶς ὅμως νὰ
 εὕρωσιν εἰς αὐτὰ προφυλάξιν τινα κατὰ τοῦ
 ψύχους. Τὰ μετὰ τοῦ ὑπενδύτου γενομένα πει-
 ράματα ἀπέδειξαν ὅτι δύναται νὰ ὑποβαστάσῃ
 ἐπὶ πολὺ ναύτας φέροντας τὰ κηρωτὰ αὐτῶν ἐν-
 δύματα καὶ τὰ χονδρὰ ναυτικά των ὑποδήμα-
 τα. Γυναῖκες καὶ πικιδία μὴ γινώσκοντα νὰ κο-
 λυμβῶσιν ἐρρίφθησαν εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἠδυν-
 νήθησαν νὰ μείνωσιν ἐπιπλέοντα με τοὺς ὄμους
 ἐντελῶς ὑπερᾶνω τοῦ ὕδατος καθ' ὅλην τὴν διάρ-
 κειαν τῶν πειραμάτων. Ὡστε ὁ ὑπενδύτης προώ-
 ριστι ν' ἀντικαταστήσῃ πρὸς τοῖς ἐπιβάταις
 τῆς πρώτης καὶ δευτέρας θέσεως τὰς συνήθεις
 σωστικὰς ζώνας, ὧν ἡ χρῆσις θὰ περιορισθῇ τοῦ
 λοιποῦ, παρὰ τοῖς μετανάσταις, τοῖς ἐπιβάταις
 τῆς τρίτης τάξεως καὶ τοῖς πληρώμασιν. Τοῦτο
 ἦδη καὶ ἐγένετο ἐν Βελγίῳ καὶ Ὀλλανδίᾳ εἰς
 τὰς γραμμάς ἀπὸ Φλεσίγγης μέχρι Κουήνσβορου
 καὶ ἀπὸ Ὀστίνδης εἰς Δουβρον, ἐπὶ τῶν ἀτμο-

πλοίων τῶν νεεραλανδικῶν Ἰνδιῶν καὶ εἰς τὸ ἄλλανδικὸν πολυμικρὸν ναυτικόν, ὅπερ ἠγόρασε 2600 τοιοῦτους ὑπενδύτας εὐθύς μετὰ τὰ πρῶτα πειράματα. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος ἔτους, μεγάλη τις ἀτμοπλοϊκὴ ἐταιρία παρήγειλε τὴν κατασκευὴν 400ῦ πενδυτῶν διὰ τ' ἀτμόπλοιά της.

Οἱ νεωστὶ κατασκευασθέντες σωστικοὶ ὑπενδύται ἔχουσι καὶ μικρὸν θυλακίον, ὅπως δύναται οἱ ἐπιβάται νὰ ἐναποθέτωσιν ἐν αὐτῷ φιαλίδιον ποτοῦ τονωτικοῦ, χαρτοφυλάκιον ἢ ἄλλο τι χρήσιμον ἀντικείμενον.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Μόνον μετὰ τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ πυρὸς καθαρίζεται ἡ καπνοδόχος, καὶ μόνον μετὰ τὴν ἀπόσβεσιν τῶν παθῶν ἐξαγνίζεται τοῦ ἀνθρώπου ἡ καρδιά.

Τὰ κατὰ τῆς μεγαλοφυΐας λιθοβολήματα φέρουσι οἶον ἀποτέλεσμα καὶ οἱ κατὰ τοῦ Ὁκεανοῦ ριπτόμενοι λίθοι. Διέρχονται τὰ κύματα ὑπεράνω καὶ οὐδ' ἔχουσιν αὐτῶν ἀφίνουσι.

Δικαίως πολλὰ παράσημα ὀνομάζονται ἀστέρες. Πράγματι, ὅπως ὁ ἀστὴρ φέγγει εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτός, οὕτω καὶ τινὰ παράσημα εἶνε ὡς πυρσοὶ φωτίζοντες τὴν ἀσημότητα ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὰ φέρουν.

Ἡ ἀργία φονεῦει τὸ πνεῦμα ὡς ἡ σκωρία κατατρῶγει τὸν σίδηρον.

Τὸ θάρρος δὲν εἶνε μόνον ἀρετὴ ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν φύλαξ.

Τὰ πάθη διὰ τῶν παθῶν ἀποτριβόνται ὡς ὁ κλάμας διὰ τοῦ ἀδάμαντος.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ στατιστικὴν ἄρτι δημοσιευθεῖσαν ἡ μὲν ἐπιφανεία τῆς γῆς περιλαμβάνει 136,000,000 τετραγωνικά χιλιόμετρα, οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς εἶνε 1,483,000,000. Ἐκ τούτων εἰς τὴν Εὐρώπην ἀνήκουσι 347,000,000, εἰς τὴν Ἀφρικὴν 197, εἰς τὴν Ἀσίαν 779, Ὀκεανίαν 38, Βόρειον Ἀμερικὴν 80, Νότιον Ἀμερικὴν 32.

Περιεργότατα ἀνέκδοτα δημοσιεῖει ἡ «Διεθνὴς Ἐπιθεώρησις» περὶ τῶν σχέσεων Γαμβέττα καὶ Βίμαρχ. Συντάκτης αὐτῶν εἶνε ὁ στρατηγὸς Περιέ,

ὅστις ἐν ἔτει 1880, συνταγματάρχης τότε, συμμετέσχεν ὡς στρατιωτικὸς σύμβουλος τῆς βερολινεῖου Συνδιασκέψεως περὶ τῶν ἐλληνικῶν συνόρων. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἀνετέθη εἰς τὸν Περιέ συστάσει τοῦ Γαμβέττα, ὅτε δ' ἀπῆλθεν ὁ πολυμαθὴς ἀξιωματικὸς εἰς τὸ Βουρβωνικὸν Παλάτιον, ἵνα λάβῃ τὰς τελευταίας ὁδηγίας, ὁ μέγας φιλέλληνας ἐπὶ μίαν ὄραν ὄραν διηγήθη τὸ ἱστορικὸν τοῦ ἐλληνικοῦ ζητήματος καὶ ὑπέδειξεν, ἐκπλήξας τὸν ἀκροατὴν του διὰ τῶν γεωγραφικῶν καὶ στρατηγικῶν γνώσεων, τίνα τὰ σημεῖα, ἅτινα ἔδει νὰ ἐπιτευχθῶσι διὰ πάσης θυσίας ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Διὰ μακρῶν ἀνέπτυξεν ἰδίως τὴν σπουδαιότητα τοῦ Μετσόδου, καθὼς δεσπόζοντος τῶν μεταξὺ Ἠπείρου καὶ Μακεδονίας ὁδῶν. «Ἀπαίτῳ, εἶπεν ἐν τέλει, νὰ μοῦ φέρῃς τὸ Μέτσοδον καὶ τὰ Ἰωάννινα.»

Διαμένων ἐν Βρεσλαύῃ ὁ Λέσιγγ ὡς γραμματεὺς ὑψηλοῦ τινος προσώπου συνήντα πολλὰκις ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ Γερμανὸν βαρῶνον, μωρὸν καὶ ἀλαζόνα συνάμα, ὅστις ἀπῆτει νὰ προσφέρωνται πρὸς αὐτὸν εὐλαβῶς διὰ τὸν διπλοῦν λόγον τοῦ πλοῦτου καὶ τοῦ τίτλου του. Ὁ Λέσιγγ τὸναντίον ἐπέτεινε τὴν πρὸς αὐτὸν ὀλιγωρίαν.

Ἡμέραν τινὰ ὁ βαρῶνος τῷ λέγει:

— Τίς σοῦ ἔδωκε τὸ δικαίωμα, κύριε, νὰ φέρεσαι ὡς ἴσος πρὸς ἐμέ;

— Νὰ σοῦ εἰπῶ, ἀπεκρίθη ὁ Λέσιγγ· τοῦλάχιστον ἔχω καὶ ἐγὼ τόσον πνεῦμα ὅσον περιουσίαν ἔχεις σύ· ἀλλὰ κύτταξε, με αὐτὸ μόνον τὸ δεκάλεπτον — καὶ ἔδειξε τοιοῦτο νόμισμα — ἐγὼ ἔχω τόσην περιουσίαν ὅσον εἶνε ὅλον τὸ πνεῦμα ὅπου ἔχεις σύ.

Ὁ ποιητὴς Burger, ἀσθενὴς καὶ πενόμενος, παρεπονεῖτο εἰς τὸν φίλον του Stolberg, μεμφιμοιρῶν κατὰ τῆς τύχης, τὴν ὅποιαν ἔλεγε τυφλὴν.

— Μεγάλην τιμὴν τῆς κάμνεις, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, νὰ τὴν λέγῃς τυφλὴν. Τυφλὴ δὲν ἦτο ποτέ. Εἶνε ἀχρεῖα, ἡ ὅποια ἀγαπᾷ νὰ συντροφεῖται πάντοτε ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τῆς ὀμοιάζουν.

Ἐκ περιέργου στατιστικῆς περὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ χάρτου καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον ἀποσπῶμεν τοὺς ἐξῆς ἀριθμούς: Ἐπὶ τῆς γῆς εὐρήνται 4000 ἐργοστάσια παράγοντα 980 ἑκατομμύρια χιλιογράμμων χάρτου κατ' ἔτος. Ἐκ τούτων 300 ἑκατομμύρια χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων, 191 ἑκατομμύρια ὑπὸ τῶν τυπογραφείων, 100 ἑκατομμύρια ὑπὸ τῶν ἐμπόρων, 100 ἑκατομμύρια ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τῶν κυβερνήσεων, 93 ἑκατομμύρια ὑπὸ τῆς βιομηχανίας, 95 ἑκατ. ὑπὸ τῶν σχολείων, καὶ τὸ ἐπίλοιπον ἢ 101 ἑκατ. χρησιμεύει εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ἀλληλογραφίαν. Ἡ Γαλλία καταναλίσκει κατ' ἔτος 135 ἑκατ. χιλιογράμμων, εἰς ὧν τὰ 20 ἑκατ. χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ τύπου.

Κατὰ στατιστικὴν δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς γεωργίας τῆς Βασιλικῆς ὁ πληθυσμὸς τῶν ἐν Εὐρώπῃ κτηνῶν ἀνέρχονται εἰς 92,000,000